

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 17 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona – Hiszpania) – Marc Gómez del Moral Guasch / Bankia SA

(Sprawa C-655/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Umowa kredytu hipotecznego – Zmienna stopa procentowa – Wskaźnik referencyjny dla kredytów hipotecznych (IRPH) – Przeprowadzana przez sąd krajowy kontrola przejrzystości – Ocena nieuczciwego charakteru warunków umownych – Skutki stwierdzenia nieważności – Wyrok z dnia 3 marca 2020 r., Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138) – Nowe pytania]

(2022/C 37/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Marc Gómez del Moral Guasch

Strona pozwana: Bankia SA

Sentencja

- 1) Artykuł 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz wymóg przejrzystości warunków umownych w kontekście kredytu hipotecznego należy interpretować w ten sposób, że zezwalają przedsiębiorcy na niezawarcie w takiej umowie pełnej definicji wskaźnika referencyjnego służącego do obliczenia zmiennej stopy procentowej lub na niedostarczenie konsumentowi, przed zawarciem umowy, broszury informacyjnej przedstawiającej dotychczasowe zmiany tego wskaźnika, na tej podstawie, iż informacje dotyczące tego wskaźnika są oficjalnie publikowane, pod warunkiem że w świetle publicznie dostępnych oraz dostarczonych informacji, w danym wypadku przez przedsiębiorcę, właściwie poinformowany oraz dostatecznie uważny i rozsądny przeciętny konsument, był w stanie zrozumieć konkretne działanie metody obliczania wskaźnika referencyjnego i w ten sposób ocenić, na podstawie precyzyjnych i zrozumiałych kryteriów, potencjalnie istotne konsekwencje gospodarcze takiej klauzuli dla swoich zobowiązań finansowych.

- 2) Artykuł 3 ust. 1, art. 4 ust. 2 i art. 5 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli sąd krajowy stwierdzi, iż klauzula umowna, której celem jest określenie sposobu obliczania zmiennej stopy procentowej w umowie kredytu hipotecznego, nie została sformułowana w sposób jasny i zrozumiały, to w rozumieniu art. 4 ust. 2 lub art. 5 tej dyrektywy, na nim spoczywa obowiązek zbadania, czy warunek ten jest „nieuczciwy” w rozumieniu art. 3 ust. 1 tej dyrektywy.
- 3) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on sąd krajowy do zaoferowania konsumentowi wyboru pomiędzy, z jednej strony, rewizją umowy poprzez zastąpienie warunku umownego ustalającego zmienną stopę procentową, który został uznany za nieuczciwy, warunkiem odwołującym się do wskaźnika przewidzianego w ustawie jako warunek zastępczy, a z drugiej strony, unieważnieniem umowy kredytu hipotecznego w całości, jeżeli umowa nie może dalej obowiązywać bez tego warunku.
- 4) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 w zw. z art. 1 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by w przypadku nieważności nieuczciwego warunku ustalającego wskaźnik referencyjny dla obliczania odsetek zmiennych od kredytu sąd krajowy zastąpił ten warunek wskaźnikiem referencyjnym dla obliczania odsetek zmiennych od kredytu, zgodnie z warunkami określonymi w pkt 67 wyroku z dnia 3 marca 2020 r., Gómez del Moral Guasch (C-125/18 C:2020:138), zastąpić ten wskaźnik wskaźnikiem ustawowym, mającym zastosowanie w braku odmiennego porozumienia stron umowy, jeżeli te dwa wskaźniki są ustalane za pomocą metody obliczeniowej o równoważnym stopniu złożoności, a prawo krajowe przewiduje takie zastąpienie w sprawach niespornych, gdy ma ono na celu utrzymanie równowagi korzyści między stronami, pod warunkiem że wskaźnik zastępczy skutecznie odzwierciedla uzupełniający przepis prawa krajowego.
- 5) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, w której umowa zawarta między przedsiębiorcą i konsumentem nie może nadal obowiązywać po usunięciu nieuczciwego warunku, a unieważnienie umowy w całości naraża konsumenta na szczególnie szkodliwe konsekwencje, sąd krajowy może zarządzić nieważność tego warunku poprzez zastąpienie go przepisem prawa krajowego o charakterze dyspozytywnym, przy czym zastosowanie stopy wynikającej ze wskaźnika zastępczego powinno nastąpić w dniu zawarcia umowy.

(¹) Data wpływu: 2.12.2020.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 17 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza – Hiszpania) – YB/Unión de Créditos Inmobiliarios SA

(Sprawa C-79/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 53 i 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Umowa kredytu hipotecznego – Zmienna stopa procentowa – Wskaźnik referencyjny dla kredytów hipotecznych (IRPH) – Przeprowadzana przez sąd krajowy kontrola przejrzystości – Wymogi dobrej wiary, równowagi i przejrzystości – Obowiązek poinformowania – Ocena nieuczciwego charakteru warunków umownych – Skutki stwierdzenia nieważności]

(2022/C 37/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: YB

Strona pozwana: Unión de Créditos Inmobiliarios SA